ANUL XII. No. 1500 — 6 PAGINI 3 LEI — Sâmbătă 3 Noembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 3. — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon { Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

«GAZETA SPORTURILOR» atinge astăzi, după 12 ani de apariție regulată, numărul 1500.

1500 numere în slujba sportului românesc, 12 ani de sacrificiu, în care fondatorii și directorii ziarului nostru, d-nii Emil F. Emilian și E. Munteanu, n'au precupețit nici un efort pentru nobila cauză căreia ne-am dedicat toate puterile, pentru sport, cu ale cărui începuturi în România se confundă întreaga noastră activitate.

Privind în urmă, răsfoind colecția ziarului nostru, directorii noștri vor avea la fiecare pagină, la fiecare rând, bucuria de a constata ce a însemnat, care a fost aportul «*Gazetei Sporturilor*» la prosperitatea de astăzi a sportului românesc.

Privind în urmă, d-nii Emil F. Emilian și E. Munteanu, au astăzi dreptul de a fi mândri. Mândri că munca lor a dat rod, mândri că în ciuda atâtor greutăți pe cari — alături de sportul românesc — le-au avut și ei de înfruntat, au reușit totuși prin efortul lor, prin solicitudinea arătată sportului și prin dragostea cu care l-au îmbrățișat, să le biruiască.

Astăzi, «*Gazeta Sporturilor*» No. 1500, pășește în pragul celui de al 13-lea an. Este o performanță pe care puține ziare din presa românească au realizat-o până acum.

Iată titlul cu care se pot, pe drept cuvânt, mândri directorii noștri fondatori, și care ne stimulează pentru activitatea noastră de mâine.

*

Vom continua cu puterile înmulțite de această glorioasă privire retrospectivă. O facem cu dragostea care te leagă de un lucru drag, o reluăm cu forțe noui.

D-nii Emilian și Munteanu, fondatorii noștri, cu conștiința că au realizat o operă trainică și frumoasă, se retrag astăzi dela direcția activă a «*Gazetei Sporturilor*».

Un om nou, o forță nouă: d. avocat *dr. Alexandru Munteanu* preia, începând de astăzi, din mâinile fondatorilor noștri, și în mod formal, direcția «*Gazetei Sporturilor*» pe care a exercitat-o efectiv în ultimele luni.

Cu forțele întărite, sprijiniți pe experiența trecutului și pe dragostea cetitorilor, pășim astăzi cu încredere, pe drumul deschis cu atât entuziasm acum 12 ani, plini de speranțe în viitor.

15.000 de sportivi au aclamat pe Mussolini

—ooOxOoo—

Cum a decurs impunătoarea manifestație de solidarizare a sportivilor italieni cu comandantul lor

Impresionantul discurs al „ducelui"

ROMA 29. (Coresp. part.). — Intr'un cadru de emoționantă festivitate s'a celebrat azi închiderea serbărilor de aniversare a celor doisprezece ani dela revoluția cămășilor negre.

Serbarea s'a închis cu defilarea sportivilor fasciști, suprem omagiu acordat de „Duce" acelora cari reprezintă garda sa cea mai puternică și mai devotată.

La circul „Massimo", pe un timp admirabil — un soare măreț învăluia orașul și însufleția spectacolul în asistența unui public numeros de sute de mii de persoane în cămăși negre — s'a desfășurat impunătorul act cu care s'a încheiat serbarea.

Cum a decurs defilarea

După oficierea unui serviciu religios, s'a format cortegiul care urma să parcurgă circul „Massimo", unde se găseau d. Mussolini și înalții demnitari ai Italiei.

Intr'o disciplină caracteristică sportivilor fasciști, s'au perindat 15000 sportivi, aranjați pe federații, prin fața conducătorului lor suprem.

„Ducele" pe cal, având alături pe mareșalul Badoglio, primește impresionat defilarea. Surâde fiecărui comandant de grup, în fiecare recunoaște un prieten, pentru toți are un zâmbet aparte.

Cântând imnurile revoluției, trec, trec mereu, sute și mii sportivi.

In pauzele dintre cântece, câte unul mai exaltat, străbate tăcerea:

— Duce, te rog surâde!...

Iar Mussolini, măgulit, satisface grațios dorința „leaderului" anonim al galeriei.

DEFILAREA

Plutonul este deschis de E. S. Starace, urmat de întreg comitetul olympic.

Apoi atleții; în frunte se află grupul de reprezentanți olympici ai Italiei, ghidat de Nedo Nadi, câștigător la trei olympiade; apoi Gandini, Beccali, etc.; echipa de gimnastică care a fost la Anvers; aceia care a fost la Los Angelos, nume cari entuziasmează asistența.

După „olimpici", urmează decorații cu mențiunea atletică, academiile militare.

FEDERAȚIILE

Trec federațiile, cari dau massa cea mai mare de manifestanți.

In primul rând federația ciclistă. Apoi înotătorii. Iar mai departe în ordinea de mai jos:

Federația de sporturi de iarnă.
Federația de scrimă.
Federația de tir și dare la semn.

Toți în costumele specialităților respective.

Urmează apoi:

Federația equestră.
Federația ciclistă, condusă în frunte de Binda și Guerra.

Aclamațiile sunt formidabile. Ducele, care îi recunoaște, le surâde și îi aplaudă.

Defilarea footbaliștilor, deschisă de campionii lumii, este primită cu o simpatie specială.

La sfârșit, cadeții.

Când întreg șiragul s'a reunit în incintă, secretarul partidului fascist, se adresează sportivilor:

— Atleți! Salutați pe „Duce".

— „A hoi!", răspunde mulțimea.

Clamoarea se înalță, se înalță, până la cerurî. Apoi, în mijlocul tăcerii, care încetul cu încetul se reface, Ducele ia cuvântul.

Discursul d-lui Mussolini

Astăzi, la a douăsprezecea aniversare a revoluției cămășilor negre, unul din evenimentele cele mai remarcabile ale istoriei Italiei, voi, atleții, ați avut binemeritata onoare să închideți festivitatea aniversării.

„Voi atleții din întreaga Italie, aveți datorii mari. Trebue să fiți tenaci, cavaleri, însuflețiți. Fiți pătrunși de gândul că atunci când luptați, faceți apel la toată vigoarea voastră, la toată inteligența voastră, și înălțați în acele momente prestigiul sportiv al națiunei.

„Trebue să puneți atunci toată energia voastră, toată voința voastră, pentru a ajunge primii în toate domeniile de manifestare sportivă, de pe pământ, de pe ape, din ceruri.

„Cămăși negre: în această atmosferă de fremătător și arzător entuziasm al întregului popor italian, pășim într'un an nou al revoluției fasciste, care va continua numai dacă veți atinge în întregime misiunea ei: justiție socială pentru popor, vigoare din ce în ce mai mare pentru patrie".

Discursul, întrerupt pe alocuri de aclamațiuni formidabile, a încheiat impunătoarea solemnitate.

COTIDIANE

—oo—

Un confrate care până acum ne distra, a rupt ieri tradiția și ne-a uluit pur și simplu. Ne-a uluit, așa în doi timpi și trei mișcări. Cu un titlu extravagant, abracadabrant, exorbitant.

Iată-l: Este boxul sport?

Nu știm dacă este sau nu este, dar știm că este nemaipomenit ca în secolul XX, și vorba românului, la ora asta, o gazetă de sport să nu știe dacă boxul este sau nu este sport. Nu noi vom fi aceia cari să desvăluim confratelui «sportiv» acest mare secret.

Chiar dacă am fi animați de cele mai bune sentimente, ne-ar fi imposibil să lămurim pe domnii cari scriu «jucătorul de box».

Dar în definitiv e scuzabilă această confuzie, pentrucă stimabilii or fi jucat la Cazinou un cheminde fer cu boxeuri..

Lucrurile acestea nu ne privesc Liberi sunt dumnealor să-i boteze pe boxeuri nu numai jucători, dar și cartofori. Noi nu ne amestecăm.

Vrem însă să desvăluim cetitorilor naivitatea — dacă termenul nu e prea indulgent — a confratelui, care în cursul articolului face teoria chibritului și o morală «jucătorilor»: «Un adevărat boxeur nu va căuta niciodată lovitura decisivă cu orice preț. El va etala o întreagă gamă a posibilităților lui fizice»... etc. etc.

In practică lucrul acesta ar veni cam așa: te urci pe ring, te uiți prin public să vezi dacă în asistență e Marchiza de Pompadour sau Messalina și începi să «etalezi»: umfli mușchii, scoți pieptul, sugi bine burta, rogi pe adversar să te mai scuze câteva minute, faci o piruetă, fii îndrept cărarea și o întrebi pe Marchiza de Pompadour sau pe Messalina: «Sunt bine ca bărbat, fă?»

Și după această «etalare», toți spectatorii din sală sau Arene se întreabă: «Este boxul sport?»

Minunății sud - americane

—oo—

In Frața s'a interzis plasarea ceasurilor de orice fel pe terenurile de football. Aceasta pentru a se evita neînțelegerile între arbitru și ceasul depe teren.

Un club elvețian a avut ideea de a monta un ceas uriaș (elvețienii își pot permite acest lux) pe stadionul său. Acest ceas a fost admirat cu prilejul ultimei întâlniri Austria—Elveția. Acest ceas n'avea însă nici un caracter oficial.

Or, iată ce anunță o revistă sportivă elvețiană.

Pe stadioanele republicei Sud-americane au fost instalate orologii gigantice și aceasta din ordinul direct al ligei argentinene. Este vorba de un ceas de proporții remarcabile, atât de remarcabile încât în interiorul ceasului sunt vestiarele, birourile federației, cabinele telefonice și altele...

Acest „palat" are un cadran cât cuprinde toată fațada lui și pe acest cadran sunt gravate cele 45 minute cât ține o repriză. La sfârșitul acestor trei sferturi de oră, un semnal anunță sfârșitul jocului.

Dece desființează P. T. T. secția de rugby

O decizie inexplicabilă și nesportivă

Comitetul asociației sportive P. T. T. a luat în ședința de Miercuri o decizie, pe cât de neașteptată, pe atât de lipsită de logică.

Un comunicat laconic anunță deciziunea principială a desființării secțiunei de rugby și tot odată schițează motivele cari stau la baza acestei grave deciziuni.

Nimic anormal în comunicat. Cu totul anormală este însă deciziunea.

Pentru simplul motiv că organele federale au decis rejucarea a trei partide câștigate de P. T. T., clubul campion al țărei se consideră persecutat și scârbit de judecata oficialilor, desființează pur și simplu secția de rugby.

In istoricul acestui rugby nenorocit, sunt zeci de cazuri în care un club a fost silit să suporte rigorile unui regulament și cu toate acestea nimeni nu s'a desființat.

In cazul de față, lucrurile sunt și mai ciudate. Cele trei deciziuni cari au supărat atât de grav P. T. T.-ul sunt cu totul conforme cu regulamentul de rugby.

Și datorită acestui fapt, supărarea apare și mai ciudată.

In ședința P. T. T.-ului, discuțiunea a fost mult mai animată decât arată comunicatul. Există un mic conflict pe chestiunea desființării, între jucători și conducători. Primii, prin glasul internaționalului Virgil Anastasiade sunt împotriva unei asemenea deciziuni, iar conducătorii, victime ale unei grabe nejustificate, sunt ferm decișî să se lase de rugby.

Să fim bine înțeleși. Practicantii acestui sport au tot dreptul să fie nemulțumiți de deciziunile luate în organele de conducere ale rugbyului, căci ei sunt aceia care și-au rupt oasele pe maidanul dela șosea.

Conducătorii, simpli spectatori, sunt mai expeditivi.

Vor desființarea.

In lumea rugbyului sunt o serie de interpretări ce se dau acestei deciziuni. Unii o iau drept o încercare de intimidare a federației. Noi credem că în nici un caz clubul campion nu se pretează la asemenea acte.

Chestiunea este cu totul alta. Pentru noi, motivele ce se invocă oficial în susținerea desființării sunt pur și simplu copilărești.

Cele trei deciziuni, regulamentare ale F. R. R.-ului, nu pot sta la baza gravei deciziuni pe care P. T. T.-ul este în curs să o ia.

Dacă deciziunea persistă, motivele trebuesc căutate în altă parte.

Altele sunt cauzele și ele nu pot fi în nici un caz cele afișate în public.

Cine iubește un sport, și l-a practicat pentru această dragoste, nu poate trece peste pasiunea sportivă cu atâta ușurință, invocând motive ce nu au nimic la bază.

Că jucătorii P. T. T.-ului sunt contra acestei desființări nu ne miră, căci acești tineri entuziaști sunt legați de sport prin acea dragoste specifică în rugbyul românesc.

O singură enigmă rămâne pentru noi:

Atitudinea d-lui inginer Costacea.

D-sa, nu mai era pentru rugby un simplu președinte al unui club corporativ.

D. inginer Octav Costacea, era considerat de toată lumea drept un adept convins și îndrăgostit al sportului cu balonul oval.

In federația de rugby, d-sale i s'au dat întotdeauna onorurile cuvenite unui om de talia d-sale.

Cu toate acestea, pe motive personale, a declinat întotdeauna demnitățile ce i s'au conferit.

Insă cu o dragoste și cu accente de sarificiu cum se întâlneau rar la un conducător de club.

Astăzi d-sa dă cu piciorul în tot acest trecut în tot ce a creiat în rugby, despărțindu-se fără nici un regret de sportul său favorit până eri.

Și dacă ar avea motive serioase.

Noi avem o speranță că însuși d. Costacea, în al 12-lea ceas, va cumpăni deciziunea pe care o precondamnă și va scuti rugbyul de o lovitură inexplicabilă, nemotivată și fără sens..

R. V.

„GAZETA SPORTURILOR"
împlinind azi 1500 numere de apariție
va apare Duminecă 4 Noembrie într'un
NUMAR FESTIV
cu prețioase colaborări din lumea politică, artistică și literară
III
«GAZETA SPORTURILOR» festivă, apare cu un număr sporit de pagini, în culori și va fi o sinteză a evoluției sportului românesc în ultimii 12 ani.

O idee nouă a lui Hugo Meisl

Cum se va reface „Wunder-teamul"

VIENA, 1 (Intersport). — Sub coșmarul înfrângerii dela Budapesta, Hugo Meisl a fost pus în postura de a mdoifica „Wunder-team"-ul Contingentul de acum patru ani s'a uzat. Numai e utilizabil. Vedetele sunt stoarse în urma unei activități supraomenești.

Nu mai este deci vorba de o remaniere oarecare a echipei. Trebuia schimbată integral.

Dată fiind extrema urgență a acestei probleme, Meisl a recurs la una din soluțiile sale geniale.

A propus federației ungare un match Austria-Ungaria care să se dispute între profesioniști de 20 de ani.

Propunerea aceasta a fost primită favorabil de federația ungară.

Matchul dintre „speranțele" celor două țări urmează să se dispute la o dată ce se va fixa ulterior, la Viena.

Un fenomen al atletismului mondial, ostracizat

—oo—

O campanie pentru reabilitarea lui Ladoumègue

Faimosul recordman mondial s'a antrenat la Paris și a reușit timpuri excelente

PARIS 29. (Coresp. part.). — Este cunoscută povestea tristă a lui Ladoumègue, a acestui fenomen al atletismului mondial, stea strălucitoare pe firmamentul atletismului, care este ținut acum departe de câmpul sportiv unde s'a acoperit de glorie.

Jules Ladoumègue, după câțiva ani de activitate în care interval a uimit universul cu fenomenalele sale performanțe, a fost suspendat de federația franceză de atletism pentru culpa de a fi frizat codul bunului amator.

Aceiași culpă pentru care un Nurmi a fost oprit într'o carieră care mai rezerva poate minuni.

Ladoumègue, la o vârstă când sportivul poate da cel mai mare randament, a fost ostracizat. I s'a luat pur și simplu posibilitatea de a realiza ceeace excepționalele sale calități îl îndritue să obțină.

Ladoumègue a fost pensionat înainte de vreme. Acum își petrece timpul antrenându-se în singurătate — el speră încă la o revizuire a cazului său — și așteaptă ziua în care va reintra în arenă.

Eri, Ladoumègue a realizat un vis pe care-l mângâie de atâta vreme: a luat plecarea alături de câțiva amatori, în prezența unei asistențe mai numeroase decât aceia care-l poate urmări de obiceiu.

Timp frumos, o dimineață răcoroasă, de toamnă.

Inainte însă de a începe antrenamentul, un nor ușor acoperă cerul. O ploaie repede care moaie oarecum pista.

Ploaia trece repede, dar în urma ei rămâne un vânt ușor.

Incepe antrenamentul. Ladoumègue e o surpriză. Se menține la timpurile sale din vremurile bune.

O cursă pe 1200 metri.

Morel conduce până la 600 metri, realizând la 500 m. timpul de 1 m. 13 sec. 2/5. In spatele lui Normand și Keller preced pe Ladoumègue, care — inteligent — păstrează această poziție spre a nu fi stânjenit de vântul de care se izbesc predecesorii săi.

După 600 metri Morel abandonează. Cincizeci metri mai departe Keller, care este gripat, îl imită. Normand se găsește în frunte și trece 800 metri cu timpul 1 m. 59 sec., apoi la 1000 metri cu 2 m. 29 sec. 3/5. Timpul lui Ladoumègue pe această distanță este 2 m. 30 sec.

In momentul în care a trecut de 1000 m., Normand abandonează și Ladoumègue rămâne singurul pe pistă. El acoperă cei 1200 metri în 3 minute 2 sec. și 1500 m. în 3 m. 55 sec.

Fără îndoială, pe un timp mai frumos, Ladoumègue e capabil să realizeze un timp superior.

Acest antrenament public al lui Ladoumègue trebue considerat ca o punte de împăcare între federația franceză și Ladoumègue. Pentrucă oricât ar vrea oficialii francezi să rămână severi, ei nu se pot mângâia la gândul că au pierdut în atletul suspendat o forță a sportului francez.

Se vorbește din ce în ce mai insistent de recalificarea lui Ladoumègue. Publicul francez o dorește cu toată căldura.

Studenții dela I. S. E. F. în plină activitate

Studentele dispută o partidă de volley-ball

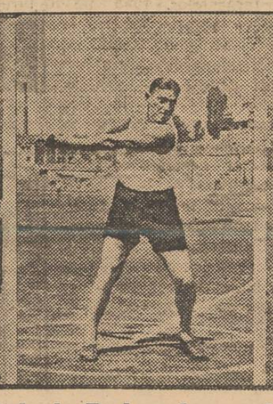

Cpt. L. Bodea face o demonstrație de aruncarea ciocanului

Oina nu a fost nici ea uitată